

**DOKUCZNY** (1) ai

*N sg f* dokuczna.

*Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII w.*

1. *Nieznośny, przykry, uciążliwy*: Bo iefli rzecz przykra/ człowieká iednego proznuiącego kármić: á wízytek dom iefzcze przykrzeyfza: záifte náder dokuczna [*profecto multo ... molestissimum*] być musi cále woýfko proznuiące chowác. *ModrzBaz* 117v.

2. [Czyniący gwałt: BIádá zmázánemu y plugáwemu miáftu dokucznému [*Vae foedatae et inquinatae, civitati columbae (marg) quae spoliat (-).*] *BudBib Soph* 3/1. (*Linde*).]

*Synonimy*: 1. *bolesny, ciężki, dolegliwy, przykry, żalosny.*

BZ